

Solidaritat i distribució de la renda

JOSEP OLIVER

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 3.04.08

Pessimisme. Aquest és el reflex de l'espectacle que ofereixen alguns representants del país en el tema de l'aigua. Del debat actual, el pitjor és l'emergència d'una visió profundament provinciana de Catalunya, en la qual els interessos locals se sobreposen a l'interès general. I en la qual aquesta inversió de valors apareix com a legítima. I perquè, a més, mostra una greu incomprensió del paper que desenvolupen els diferents territoris en el funcionament de la nostra societat.

Quan es parla de l'aigua del Segre i de les necessitats de Barcelona, s'oblida que el Ter ha estat subministrant una part més que substantiva d'aquest consum des de fa 40 anys. Solidaritat d'uns, sí, però no d'altres. I, en segon lloc, també desapareix el paper determinant que l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) té en la creació de riquesa i, especialment, en la redistribució de renda del país. ¿O és que, a aquestes altures de la pel·lícula, caldrà recordar que les estacions d'esquí de Lleida o el turisme rural d'una bona part de les comarques del sud es proveeixen, fonamentalment, de la demanda de l'AMB? ¿O s'ha de puntualitzar, ara, que en algunes comarques de Lleida el gruix dels seus ingressos són pensions que es paguen amb càrrec al treball de la resta de Catalunya? ¿O que la millor medicina del país és a l'entorn de Barcelona i, quan hi ha necessitat, s'hi ha de recórrer?

L'èmfasi que s'ha posat aquests últims anys en una Catalunya rural oposada a la metròpolis, una visió, per cert, totalment decimonònica, ha estat tan excessiu com mancat de sentit. I tot això ens ha portat a la

situació actual. Una situació que ens fa posar vermells. Que mostra les nostres vergonyes. La nostra manca de sentit de nació.

Per bé o per mal, la nostra població està concentrada en un triangle imaginari, des de Mataró fins a Vilanova i cap a Manresa o Igualada. I aquest país constitueix un tot, en el qual cap de les seves parts es pot explicar sense les altres. Oblidar aquesta lliçó elemental no pot més que costar-nos problemes. ¿Quin país de joguina volem construir?